

پورتال جامع علوم انسانی

لطف و پژوهشی کتاب

- فرهنگ واژدهای فارسی در زبان اویغوری/پروفسور زین یان شن
- زروان کیست/مصطفی رحیمی
- درباره کتاب مستطاب «جامعه‌شناسی خودمانی»/هوشنگ دولت‌آبادی
- نگاهی به کتاب احوال و اثار میرعماد/بهرام بیانی

فرهنگ واژه‌های فارسی

در زبان اویغوری

پروفسور زین یان شن

(استاد و رئیس بخش زبان و

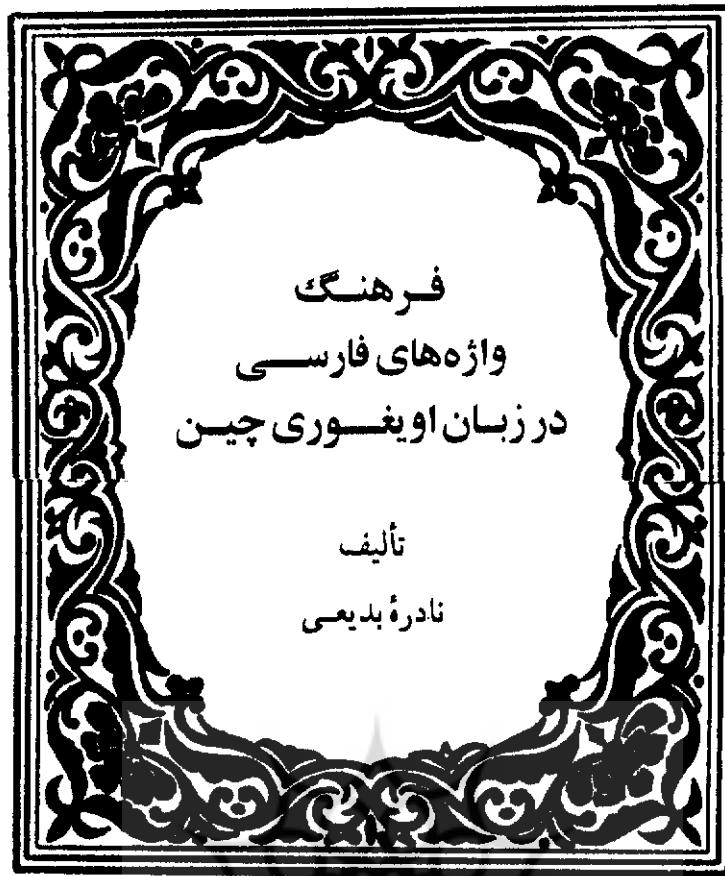
ادبیات فارسی دانشگاه پکن)

۲۴۸

برای ایرانشناسان چینی و استادان زبان فارسی در چین هرگونه فعالیت و تحقیق ارزشمند علمی که در راه معرفی و شناسائی میراث‌های مشترک فرهنگی ایران و چین انجام گیرد، باعث کمال خوشوقتی و قدردانی شایان خواهد بود زیرا صرف نظر از وابستگی و علاقه طبیعی هر پژوهشگر و زباندان نسبت به فرهنگ ملتی که در حوزه تحقیق علمی و دانشگاهی اوست پژوهش‌های چین در ایرانشناسی بنابر موقعیت و مناسبات تاریخی و فرهنگی این دو تمدن عظیم باستانی حائز اهمیت خاصی و استثنائی در مطالعه میراث‌های تمدن جهانی است.

نتایج و دست‌آورهای تحقیقاتی که تاکنون صورت گرفته مؤید ضرورت توجه هر چه بیشتر به مطالعات چین و ایرانشناسی و اولویت بخشیدن به آن در برنامه‌ریزی‌های فرهنگی و پژوهشی در هر دو کشور است. تألیف فرهنگ بزرگ چینی به فارسی زیر نظر اینجانب که بدنبال نه سال فعالیت و همکاری مستمر علمی و اجرائی بین دانشگاه پکن و دانشگاه تهران انتشار یافت نمونه بارز و مشخص ارزش و اهمیت فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی در این زمینه و همکاری‌های دانشگاهی در سالیان اخیر است.

فرهنگ واژه‌های فارسی در زبان اویغوری تألیف خانم نادره بدیعی از آثار ارزشمند در زمینه مطالعات مربوط به تاریخ زبان فارسی در چین بشمار می‌آید. برای من که از نخستین مراحل شروع به تدوین این کتاب در چین شاهد ابتکار و کوشش پیگیر مؤلف در گردآوری و استخراج



۲۴۹

واژه‌های فارسی از متن‌های اویغوری یا در محیط زبان از واژگان کاربردی و گفتگوهای روزمره مردم و سایر تحقیقات ایشان بودم مخصوصاً با توجه به اینکه این کار برای اولین بار به ابتکار مشخص ایشان انجام گرفته و قبلاً در این زمینه هیچگونه تحقیق و راهیابی و راه‌گشائی نشده بود. همت و اهمیت کار خانم نادره بدیعی بخوبی نمایان و ستایش انگیز است.

شناخت و گردآوری واژه‌های فارسی در زبان اویغوری مستلزم آشنایی با خط و زبان اویغوری، مطالعه و تحقیق در واژگان محاوره‌ای و گفتاری و از طرف دیگر مستلزم تسلط پژوهشگر بر زبان و ادبیات فارسی و آشنایی با اصول اشتراق و ریشه‌شناسی در زبان‌های ایران است که در مؤلف محترم همه این شرایط جمع است.

با قدردانی از کوشش خانم بدیعی در این زمینه مهم و بررسی نشده از میراث‌های مشترک فرهنگی ایران و چین توفيق ایشان و گسترش هر چه بیشتر مطالعات و تحقیقات چین و ایران‌شناسی را که افق‌های تابناک آن نوید آینده‌ای درخشنان می‌دهد آرزو دارم.